

мѣста на Римско-то царство и му ся испроводять. И тѣй кога-то съ царско повеленіе всичко было свѣршено, то Евсевій натѣкмилъ изъ тѣхъ ново съчиненіе, кое назовалъ: събраніе на древны, или стары мѣченикословія, и гы распорѣдилъ на дваи-
 сетъ, а помнѣніе-то другимъ, на единайсеть книги, въ кои-то написалъ страданія-та на мѣченицы, Епископы, Исповѣдници, на Свѣты жены и дѣвицы, станали у всички-тѣ провинцій на Римскѣ-тѣ Имперіѣ; нѣ туй, безъ сумненіе, най-достовѣрно описа-
 ніе, не стигало вѣлно до наши-тѣ вѣмена, нѣ само нѣкои части отъ него намираме у други списатели. Евсевію послѣдователь на западъ былъ Е-
 ронимъ Стридонскій, на Римскѣ-тѣ черквѣ дре-
 вный и славный учитель, кой-то е написалъ жи-
 тія на мнозина мѣченицы, какъ-то по Латинскій, тѣй
 и по Грьцкій языкъ. Трудове-тѣ на тія мѣжи,
 спорѣдъ свидѣтельство-то на черковны писатели, были
 почитани отъ всички за най-достовѣрнѣ Историѣ
 на мѣченицы-тѣ; отъ тѣхъ уже, като отъ нѣкой и-
 сточници, почерпали други, кои-то, оставили намъ
 свои-тѣ повѣсти за мѣченически-тѣ дѣянія. И на
 това несумненно причина-та была изгубваніе-то на
 Евсевіевы-тѣ книги. Всякъ писатель, увлечень отъ
 природно-то си самолюбіе, иска що-то чюждо-то, ако